

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/2160

av den 27 november 2019

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 129 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ föreskriver förmånsbehandling av säkerställda obligationer, på vissa villkor. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 ⁽⁵⁾ specificerar de centrala elementen i säkerställda obligationer och innehåller en gemensam definition av säkerställda obligationer.
- (2) Den 20 december 2013 bad kommissionen den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁶⁾, att avge ett yttrande avseende huruvida de riskvikter för säkerställda obligationer som anges i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 är lämpliga. Enligt EBA:s yttrande av den 1 juli 2014 utgör den förmånliga riskviktsbehandling som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 i princip lämplig tillsynsbehandling. EBA rekommenderade dock att ytterligare övervägande ägnades en komplettering av kraven för att kvalificera för den förmånliga riskviktsbehandlingen så att de åtminstone täcker områdena likviditetsriskreducering och övervärde i säkerhetsmassan, behöriga myndigheters roll samt vidareutveckling av befintliga krav på upplysningar till investerare.

⁽¹⁾ EUT C 382, 23.10.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 56.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsyns krav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (se sidan 29 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (3) Mot bakgrund av EBA:s yttrande är det lämpligt att anta ytterligare krav för säkerställda obligationer. På så sätt stärks kvaliteten på säkerställda obligationer som kvalificerar för förmånlig kapitalbehandling enligt förordning (EU) nr 575/2013.
- (4) Behöriga myndigheter får delvis göra undantag från tillämpningen av kravet att exponeringar mot kreditinstitut inom ramen för säkerhetsmassan måste uppfylla kravet för kreditkvalitetssteg 1 och tillåta att exponeringar på upp till maximalt 10 % av det nominella beloppet för det utgivande institutets utestående säkerställda obligationer i stället uppfyller kravet för kreditkvalitetssteg 2. Ett sådant partiellt undantag gäller dock endast efter förhandssamråd med EBA och endast där betydande potentiella koncentrationsproblem som en följd av tillämpningen av kravet på uppfyllande av kreditkvalitetssteg 1 i de berörda medlemsstaterna kan dokumenteras. Eftersom kraven på att exponeringar, efter att ha bedömts av externa kreditvärderingsinstitut, måste uppfylla kravet för kreditkvalitetssteg 1 har blivit allt svårare att uppfylla i de flesta medlemsstater, såväl inom som utanför euroområdet, ansåg de medlemsstater där de största marknaderna för säkerställda obligationer finns att det var nödvändigt att tillämpa ett sådant partiellt undantag. För att förenkla användningen av exponeringar mot kreditinstitut som säkerhet för säkerställda obligationer och för att åtgärda potentiella koncentrationsproblem är det nödvändigt att ändra förordning (EU) nr 575/2013 genom att införa en regel som tillåter att exponeringar mot kreditinstitut på upp till maximalt 10 % av det nominella beloppet för det utgivande institutets utestående säkerställda obligationer uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 i stället för kreditkvalitetssteg 1, utan krav på samråd med EBA. Det är nödvändigt att tillåta användning av kreditkvalitetssteg 3 för kortfristig inlåning och för derivat i vissa medlemsstater i fall då det skulle vara för svårt att uppfylla kravet på kreditkvalitetssteg 1 eller 2. Behöriga myndigheter som utsetts enligt direktiv (EU) 2019/2162 bör efter samråd med EBA kunna tillåta användning av kreditkvalitetssteg 3 för derivatkontrakt för att hantera potentiella koncentrationsproblem.
- (5) Lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ som värdepapperiserar exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter är godtagbara tillgångar som kan användas som säkerhet för säkerställda obligationer upp till maximalt 10 % av det nominella beloppet för den utestående utgivningen av säkerställda obligationer (nedan kallad *tioprocentgränsen*). Emellertid tillåter artikel 496 i förordning (EU) nr 575/2013 att behöriga myndigheter beviljar undantag från tioprocentgränsen. Vidare föreskriver artikel 503.4 i den förordningen att kommissionen ska se över om det undantag som ger behöriga myndigheter möjlighet att bevilja undantag från tioprocentgränsen är lämpligt. Den 22 december 2013 bad kommissionen EBA om ett yttrande i frågan. I sitt yttrande konstaterade EBA att användning av bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ som värdepapperiserar exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som säkerhet skulle ge upphov till tillsynsproblem på grund av den dubbla struktur som blir följden av ett program för säkerställda obligationer som bygger på värdepapperiserade andelar, och därför skulle leda till bristande transparens när det gäller säkerhetsmassans kreditkvalitet. EBA rekommenderade därför att det undantag från tioprocentgränsen för bättre rangordnade andelar som föreskrivs i artikel 496 i den förordningen skulle tas bort efter den 31 december 2017.
- (6) Endast ett begränsat antal nationella regelverk för säkerställda obligationer tillåter att värdepapper med privata eller kommersiella hypotekslån som säkerhet inkluderas i säkerhetsmassan. Användningen av sådana strukturer minskar och anses tillföra onödigt komplexitet till program för säkerställda obligationer. Det är därför lämpligt att helt och hållet avskaffa användningen av sådana strukturer som godtagbara tillgångar.
- (7) Säkerställda obligationer som ges ut inom koncerninterna strukturer med säkerställda obligationer i säkerhetsmassan som uppfyller kraven i förordning (EU) nr 575/2013 har också använts som godtagbar säkerhet. Koncerninterna strukturer med säkerställda obligationer i säkerhetsmassan medför inga extra risker ur tillsynsynpunkt eftersom de inte ger upphov till samma komplexitetsproblem som användningen av lån med säkerhet i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ som värdepapperiserar exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter. Enligt EBA:s yttrande bör säkring av säkerställda obligationer genom koncerninterna strukturer med säkerställda obligationer i säkerhetsmassan vara tillåten utan begränsningar i fråga om det utgivande kreditinstitutets antal utestående säkerställda obligationer. Kravet på en gräns på 15 % eller 10 % för exponeringar mot kreditinstitut i koncerninterna strukturer med säkerställda obligationer i säkerhetsmassan bör därför tas bort. Dessa koncerninterna strukturer med säkerställda obligationer i säkerhetsmassan regleras genom direktiv (EU) 2019/2162.

- (8) Värderingsprinciperna för fast egendom som ställs som säkerhet för säkerställda obligationer är tillämpliga för säkerställda obligationer för att dessa obligationer ska uppfylla kraven för förmånsbehandling. Kraven på godtagbarhet för tillgångar som står som säkerhet för säkerställda obligationer är kopplade till de allmänna kvalitets-egenskaper som säkerställer säkerhetsmassans robusthet och bör därför fastställas i direktiv (EU) 2019/2162. I enlighet med detta bör bestämmelserna om värderingsmetoden fastställas i det direktivet och de tekniska tillsynsstandarderna för bedömning av pantlånvärde bör inte vara tillämpliga med avseende på dessa kriterier för godtagbarhet för säkerställda obligationer.
- (9) Tak för belåningsgrad (*Loan-To-Value limits*) är en nödvändig del i säkerställandet av kreditkvaliteten hos säkerställda obligationer. I artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs tak för belåningsgrad för hypotekslån och panträtter i fartyg, men det specificeras inte hur dessa tak ska tillämpas. Detta kan leda till osäkerhet. Taken för belåningsgrad bör tillämpas som mjuka täckningsgränser. Detta betyder att även om det inte finns något tak för hur stort det underliggande lånet får vara, så kan lånet endast fungera som säkerhet upp till det tak för belåningsgrad som fastställts för tillgången. Taken för belåningsgrad avgör hur stor procentandel av lånet som bidrar till täckningskravet för skulder. Det bör därför preciseras att taken för belåningsgrad avgör hur stor del av lånet som bidrar till täckningen av den säkerställda obligationen.
- (10) För att säkerställa större tydlighet bör tak för belåningsgrad tillämpas under lånets hela löptid. De nuvarande taken för belåningsgrad bör inte ändras, utan ligga kvar på 80 % av bostadsfastighetens värde för bostadslån, 60 % av värdet på den kommersiella fastighetens värde för kommersiella lån, med möjlighet att öka till 70 % av det värdet, och 60 % av fartygs värde. Kommersiella fastigheter bör förstås i linje med den allmänna uppfattningen att denna typ av egendom är *andra fastigheter än bostadsfastigheter*, inbegripet när de innehas av ideella organisationer.
- (11) För att ytterligare förbättra kvaliteten på de säkerställda obligationer som får förmånsbehandling, bör sådan förmånsbehandling omfattas av ett krav på en miniminivå för övervärde i säkerhetsmassan, dvs. förekomsten av säkerheter i en omfattning som överstiger de krav på täckning som avses i direktiv (EU) 2019/2162. Ett sådant krav skulle reducera de mest relevanta risker som uppstår om utgivaren blir insolvent eller försätts i resolution. En medlemsstats beslut att tillämpa en högre miniminivå för övervärde i säkerhetsmassan för säkerställda obligationer som getts ut av kreditinstitut som är etablerade på dess territorium bör inte hindra kreditinstitut från att investera i andra säkerställda obligationer med en lägre miniminivå för övervärde i säkerhetsmassan som uppfyller kraven i denna förordning eller från att dra fördel av dess bestämmelser.
- (12) Kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer ska erhålla viss information om dessa säkerställda obligationer minst en gång i halvåret. Transparenskrav är ett oundgängligt inslag i säkerställda obligationer eftersom de säkerställer att upplysningar lämnas på ett enhetligt sätt, möjliggör för investerare att genomföra nödvändig riskbedömning, förbättrar jämförbarheten och ökar transparensen och marknadsstabiliteten. Det är därför lämpligt att säkerställa att transparenskraven gäller alla säkerställda obligationer genom att fastställa dessa krav i direktiv (EU) 2019/2162. I enlighet med detta bör sådana krav tas bort från förordning (EU) nr 575/2013.
- (13) Säkerställda obligationer är långsiktiga finansieringsinstrument och ges därför ut med en löptid på flera år. Det är därför nödvändigt att säkerställa att säkerställda obligationer som getts ut före den 31 december 2007 eller före den 8 juli 2022 inte berörs av denna förordning. För att uppnå detta mål bör säkerställda obligationer som getts ut före den 31 december 2007 även i fortsättningen vara undantagna från kraven i förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på godtagbara tillgångar, övervärde i säkerhetsmassan och sekundära tillgångar. Dessutom bör andra säkerställda obligationer som uppfyller kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och som getts ut före den 8 juli 2022 undantas från kraven på övervärde i säkerhetsmassan och sekundära tillgångar, och fortsätta att vara kvalificerade för den förmånsbehandling som fastställs i den förordningen tills de löper ut.
- (14) Denna förordning bör tillämpas tillsammans med de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2019/2162. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av det nya regelverk som fastställer de strukturella egenskaperna för utgivning av säkerställda obligationer och de ändrade kraven för förmånsbehandling bör denna förordnings tillämpningsdatum anpassas så att det sammanfaller med den dag då medlemsstaterna ska börja tillämpa de bestämmelser i nationell rätt som införlivar det direktivet.
- (15) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— Inledningen ska ersättas med följande:

”För att vara kvalificerade för förmånsbehandling enligt punkterna 4 och 5 i den här artikeln ska säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*) uppfylla kraven i punkterna 3, 3a och 3b i den här artikeln och vara säkrade genom någon av följande godtagbara tillgångar:

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).”

— Led c ska ersättas med följande:

”c) Exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 eller kreditkvalitetssteg 2, eller exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 3 där dessa exponeringar är i form av

i) kortfristig inlåning med en ursprunglig löptid som inte överstiger 100 dagar om denna inlåning används för att uppfylla kravet på likviditetsbuffert i säkerhetsmassan i artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162, eller

ii) derivatkontrakt som uppfyller kraven i artikel 11.1 i det direktivet, om de behöriga myndigheterna tillåter detta.”

— Led d ska ersättas med följande:

”d) Lån mot säkerhet i bostadsfastighet upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna kombinerade med eventuella panträtter med bättre rätt och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna.”

— Led f ska ersättas med följande:

”f) Lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna kombinerade med eventuella tidigare panträtter med bättre rätt och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna. Lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter är godtagbara om belåningsgraden på 60 % överskrids upp till maximalt 70 %, om värdet av de totala tillgångar som ställts som säkerhet för de säkerställda obligationerna överstiger det nominella utestående beloppet på den säkerställda obligationen med minst 10 % och obligationsinnehavarnas fordran uppfyller de krav på rättslig förutsebarhet som anges i kapitel 4. Obligationsinnehavarnas fordran ska prioriteras före alla andra fordringar på den ställda säkerheten.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av punkt 1a ska exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av betalningar från gäldenärer med lån enligt löpande skuldebrev säkrade med intecknad egendom eller av överföring och förvaltning av behållning efter likvidation med avseende på sådana lån inte tas med i beräkningen av de gränser som anges i den punkten.”

iii) Tredje stycket ska utgå.

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Vid tillämpningen av punkt 1 första stycket c ska följande gälla:

- a) För exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 får exponeringen inte överstiga 15 % av det nominella beloppet för det utgivande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer.
- b) För exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 får exponeringen inte överstiga 10 % av det nominella beloppet för det utgivande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer.
- c) För exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 3 och som är i form av sådan kortfristig inlåning som avses i punkt 1 första stycket c i i denna artikel, eller i form av sådana derivatkontrakt som avses i punkt 1 första stycket c ii i denna artikel, får den totala exponeringen inte överstiga 8 % av det nominella beloppet för det utgivande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer. De behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 18.2 i direktiv (EU) 2019/2162 får, efter samråd med EBA, tillåta exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 3 i form av derivatkontrakt förutsatt att betydande potentiella koncentrationsproblem i de berörda medlemsstaterna till följd av tillämpningen av de krav för kreditkvalitetssteg 1 och kreditkvalitetssteg 2 som avses i denna punkt kan dokumenteras.
- d) Den totala exponeringen mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3 får inte överstiga 15 % av det nominella beloppet för det utgivande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer, och den totala exponeringen mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 eller 3 får inte överstiga 10 % av det nominella beloppet för det utgivande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer.

1b. Punkt 1a i denna artikel får inte tillämpas på användningen av säkerställda obligationer som godtagbar säkerhet enligt vad som är tillåtet i artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162.

1c. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket d ska gränsen på 80 % tillämpas för varje enskilt lån, avgöra hur stor del av lånet som bidrar till täckningen av de skulder som är knutna till den säkerställda obligationen och tillämpas under lånets hela löptid.

1d. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket f och g ska gränsen på 60 % eller 70 % tillämpas för varje enskilt lån, avgöra hur stor del av lånet som bidrar till täckningen av de skulder som är knutna till den säkerställda obligationen och tillämpas under lånets hela löptid.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det gäller fast egendom och fartyg som ställs som säkerhet för säkerställda obligationer som uppfyller kraven i denna förordning ska kraven i artikel 208 vara uppfyllda. Kontrollen av egendomsvärden i enlighet med artikel 208.3 a ska utföras regelbundet och minst årligen för all fast egendom och alla fartyg.”

d) Följande punkter ska införas:

”3a. Utöver att vara säkrade genom de godtagbara tillgångar som förtecknas i punkt 1 i denna artikel ska säkerställda obligationer omfattas av ett krav på minst 5 % övervärde i säkerhetsmassan enligt definitionen i artikel 3.14 i direktiv (EU) 2019/2162.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska det totala nominella beloppet för alla säkerställda tillgångar enligt definitionen i artikel 3.4 i det direktivet ha minst samma värde som det totala nominella beloppet för utestående säkerställda obligationer (nedan kallad *principen om nominell täckning*) och bestå av godtagbara tillgångar enligt punkt 1 i den här artikeln.

Medlemsstaterna får fastställa en lägre miniminivå för minsta övervärde i säkerhetsmassan för säkerställda obligationer eller ge sina behöriga myndigheter rätt att fastställa en sådan nivå, förutsatt

- a) antingen att beräkningen av övervärdet i säkerhetsmassan baseras på ett formellt tillvägagångssätt där den underliggande risken för tillgångarna beaktas eller att värderingen av tillgångarna är avhängigt pantlånvärdet, och
- b) miniminivån för övervärde i säkerhetsmassan inte är lägre än 2 % baserat på den princip om nominell täckning som avses i artikel 15.6 och 15.7 i direktiv (EU) 2019/2162.

De tillgångar som bidrar till en miniminivå för övervärde i säkerhetsmassan ska inte omfattas av de gränser för exponeringsstorlek som föreskrivs i punkt 1a och ska inte räknas mot dessa gränser.

3b. De godtagbara tillgångar som förtecknas i punkt 1 i denna artikel får ingå i säkerhetsmassan som sekundära tillgångar enligt definitionen i artikel 3.13 i direktiv (EU) 2019/2162 förutsatt att de uppfyller de krav på kreditkvalitet och exponeringsstorlek som föreskrivs i punkterna 1 och 1a i den här artikeln.”

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Säkerställda obligationer som getts ut före den 31 december 2007 ska inte omfattas av de krav som fastställs i punkterna 1, 1a, 3, 3a och 3b. De ska vara kvalificerade för förmånsbehandling enligt punkterna 4 och 5 tills de löper ut.

7. Säkerställda obligationer som getts ut före den 8 juli 2022 och som uppfyller de krav som fastställs i denna förordning i tillämplig lydelse vid tidpunkten för utgivningen ska inte omfattas av de krav som fastställs i punkterna 3a och 3b. De ska vara kvalificerade för förmånsbehandling enligt punkterna 4 och 5 tills de löper ut."

2. I artikel 416.2 a ska led ii ersättas med följande:

"ii) De är säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162, men inte sådana som avses i led i) i det här ledet."

3. Artikel 425.1 ska ersättas med följande:

"1. Instituterna ska rapportera sina likviditetsinflöden. Likviditetsinflödena ska vara begränsade till 75 % av likviditetsutflödena. Instituterna får undanta likviditetsinflöden från insättningar som görs hos andra institut och som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 113.6 eller 113.7 i denna förordning från den begränsningen.

Instituterna får från denna begränsning undanta likviditetsinflöden från fordringar på låntagare och investerare i obligationer när dessa inflöden är säkerställda med panträtt som finansieras genom sådana obligationer som kvalificerar för den behandling som föreskrivs i artikel 129.4, 129.5 eller 129.6 i denna förordning eller genom säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162. Instituterna får undanta inflöden från subventionerade lån som instituterna har förmedlat (pass through-lån). Med förbehåll för ett förhandsgodkännande från den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå, får institutet helt eller delvis undanta inflöden där tillhandahållaren av likviditet är ett moder- eller dotterinstitut till institutet, ett moder- eller dottervärdepappersföretag till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag eller modervärdepappersföretag eller har ett sådant samband till institutet som anges i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU."

4. I artikel 427.1 b ska led x ersättas med följande:

"x) Skulder som uppstår till följd av utgivna värdepapper som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning eller till följd av säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162."

5. I artikel 428.1 h ska led iii ersättas med följande:

"iii) är finansierade på matchande löptider (pass through) via obligationer som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning eller via säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162."

6. Artikel 496 ska utgå.

7. I bilaga III punkt 6 ska led c ersättas med följande:

"c) De är säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162, men inte sådana som avses i led b i denna punkt."

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 8 juli 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
D. M. SASSOLI

På rådets vägnar
Ordförande
T. TUPPURAINEN